

Dosarul nr. 2ra-1413/22
2-21044689-01-2ra-04102022

Prima instanță - (Judecătoria Soroca, sediul central) jud. C. Botnaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cebotari Nicolai,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
pe Acțiuni „Regia Apă Canal Soroca” împotriva lui Cebotari Nicolai cu privire la
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată
și acțiunea reconvențională depusă de Cebotari Nicolai împotriva Societății pe
Acțiuni „Regia Apă Canal Soroca” cu privire la anularea facturilor,
împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 26 martie 2021, SA „Regia Apă Canal Soroca” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Cebotari Nicolai, solicitând încasarea datoriei în sumă de
3920,78 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și comisionul bancar în sumă de 10
lei, în total suma de 4 200,78 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, SA „Regia Apă Canal Soroca” în baza
contractului nr. 5794 din 1 septembrie 2011, furnizează/prestează serviciul public
de alimentare cu apă la locul de consum situat în or. Soroca, str. xxxxx,
consumatorului Cebotari Nicolai.

Conform pct. 3 lit. a) din contract, consumatorul este obligat să achite plata
pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data de 30 a lunii următoare,
dar, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale stabilite în pct. 3 lit. a) și nu a
achitat plata pentru serviciile furnizate în perioada 28 februarie 2013 – 26 februarie
2021, respectiv, datoria acumulată constituie suma de 3 920,78 lei.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 18 martie 2021 pârâtului
i-a fost expediată reclamația nr. 123, la care nu a primit răspuns.

La 11 mai 2021, Cebotari Nicolai a înaintat acțiune reconvențională împotriva
SA „Regia Apă Canal Soroca”, solicitând anularea chitanțelor de plată pentru lunile
iulie-octombrie 2018, pentru contul nr.700404, pentru apa consumată în volum de
135 m.p..

În motivarea acțiunii reconvenționale, Cebotari Nicolai a indicat că la 27 iulie 2011 a încheiat cu SA „Regia Apă Canal Soroca” contractul privind alimentarea cu apă potabilă și recepționare a apelor reziduale a apartamentelor din blocurile locative/încăperilor locuibile în cămine.

Țevile rețelelor interne de apeduct le-a procurat pe cont propriu, precum și țevile de bransament la apeductul central, care au fost instalate pe teren public până la căminul de bransament, care se află peste strada Dumitru Bolintineanu, unde este instalat și contorul de apă.

Căminul de bransament și contorul au fost instalate în stradă, iar în luna octombrie 2018 controlorul de la SA „Regia Apă Canal Soroca”, a observat că contorul arată consum de apă, deși Cebotari Nicolai apă nu utiliza, astfel fiind constatată scurgerea de apă pe motivul defecțiunii țevilor.

Consumatorul personal a efectuat săpături și a stabilit că țeava în apropierea căminului este deteriorată și prin fisură curge apa.

Pentru lunile iulie i-a fost calculată plata pentru apă potabilă consumată în volum de 51 m.p., pentru lunile august - septembrie 30 m.p., pentru luna octombrie 2018 - 54 m.p. în sumă de 1 471 lei.

Consumatorul s-a adresat la furnizor în mod verbal și i s-a comunicat că se vor clarifica și vor fi efectuate recalculările.

La 3 mai 2019 s-a adresat cu cerere către furnizor privind scutirea de plată deoarece scurgerea de apă nu este din vina lui.

Ulterior, la 21 mai 2019 a primit reclamație de la furnizor despre datoria înregistrată în valoare de 3 853,34 lei pentru apa consumată în perioada de la 10 iulie 2018 până la 21 mai 2019, fiind informat că, dacă nu achită restanța în termen de 5 zile va fi acționat în judecată și că instalația de utilizare se deconectează de la apeduct.

La 19 iulie 2018, furnizorul l-a informat în scris despre faptul că cererea a fost examinată și s-a stabilit scurgerea de apă din vina consumatorului și volumul de apă de 342 m.p. urmează să fie achitat din contul consumatorului, inclusiv și reparația rețelei, deoarece îi aparține, furnizorul răspunzând conform legislației în vigoare de instalații doar până la contor.

A menționat că în contractul încheiat cu furnizorul nu este specificat care este punctul de delimitare, iar țeava sudată și fisurată se află în stradă, dar nu în interiorul gospodăriei.

În drept, Cebotari Nicolai a invoca că în conformitate cu art.15 alin. (2) lit. a) din Legea 303/13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în raport cu consumatorii operatorul este obligat să asigure furnizarea serviciului public de alimentare cu apă cu respectarea prevederilor actelor legislative și ale altor acte normative în domeniu, inclusiv a prevederilor Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, elaborat și aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Conform prevederilor lit. j), k) din același alineat operatorul este obligat să restituie consumatorilor plățile facturate incorect și să achite despăgubiri pentru prejudiciile cauzate din vina sa, în conformitate cu actele legislative și cu actele normative în vigoare, să achite, în condițiile legii, proprietarilor din vecinătatea sistemelor publice de alimentare cu apă și de canalizare prejudiciile cauzate în rezultatul intervențiilor de retehnologizare, reparație, revizie sau în caz de avarii.

Potrivit prevederilor art. 15 alin. (3) din Legea 303/13 decembrie 2013, la desfășurarea activității, operatorul trebuie să respecte obligațiile referitoare la securitatea, calitatea, eficiența și continuitatea furnizării serviciului public de alimentare cu apă, canalizare, precum și contractele încheiate cu consumatorii.

Conform pct.31 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin Hotărârea nr.271/2015 din 16 decembrie 2015 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică punctul de delimitare a instalațiilor interne de apă și canalizare ale consumatorului de rețelele publice de alimentare cu apă și de canalizare ale operatorului se indică obligatoriu în contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Potrivit pct.32 al aceluiași Regulament pentru consumatorii casnici deținători de case de locuit individuale, punctul de delimitare a instalațiilor interne de apă de rețeaua publică de alimentare cu apă a operatorului se stabilește la ieșirea din contorul instalat în căminul de bransare, amplasat în limita teritoriului consumatorului. Căminul de bransare este parte componentă a instalațiilor interne de apă și aparține consumatorului.

Potrivit pct.35 al regulamentului menționat operatorul este responsabil de îmbinarea din punctul de delimitare.

Prin hotărârea din 25 august 2021 a Judecătorei Soroca, sediul central, s-a admis integral acțiunea SA „Regia Apă Canal Soroca”.

S-a încasat de la Cebotari Nicolai în beneficiul SA „Regia Apă Canal Soroca” datoria restantă conform contractului de alimentare cu apă potabilă și recepționare a apelor reziduale a apartamentelor din blocurile locative/încăperilor locuibile în cămine cu nr.5794 din 1 septembrie 2011 în sumă de 3 930,78 lei, precum și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 270 lei, iar în total suma de 4 200,78 lei.

S-a respins integral, ca fiind neîntemeiată, acțiunea reconvențională înaintată de Cebotari Nicolai împotriva SA „Regia Apă Canal Soroca” cu privire la anularea chitanțelor de plată.

La 22 septembrie 2021, avocatul Grosu Igor, în interesele apelantului Cebotari Nicolai, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de încasarea datoriei și anularea chitanțelor de plată, cu admiterea cererii reconvenționale.

Prin decizia din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de avocatul Grosu Igor în interesele apelantului Cebotari Nicolai și s-a menținut hotărârea din 25 august 2021 a Judecătorei Soroca, sediul central.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că instanța de fond corect a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată înaintată de SA „Regia Apa Canal Soroca,” și respingerea acțiunii reconvenționale înaintată de către Cebotari Nicolai.

În context, a reținut că instanța de fond corect a stabilit, că între Cebotari Nicolai și SA „Regia Apă Canal Soroca”, există raporturi obligatoriale potrivit cărora SA „Regia Apă Canal Soroca”, urmează să furnizeze apă în baza contractului de alimentare cu apă încheiat între părți la data de 1 septembrie 2011, iar Cebotari Nicolae să achite facturile lunare pentru aceste servicii.

Potrivit datelor despre calculele privind furnizare/achitarea apei furnizate la locul de consum, în perioada 28 februarie 2013 – 26 februarie 2021 s-a format o datorie în mărime de 3 920,78 lei.

Colegiul a reținut că datoria dată s-a format ca urmare a neachitării de către proprietarul Cebotari Nicolai a serviciilor de livrare a apei potabile prin care sa stabilit suma pentru un m³ de apă în mărime de 9,45 lei.

Totodată, instanța de apel, a reținut că instanța de fond corect și întemeiat a stabilit că, argumentele cererii reconvenționale și din cererea de apel poartă un caracter declarativ or, legea stabilește în mod imperativ faptul că obligațiile trebuie executate în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și momentul stabilit. Or, pârâtul Cebotari Nicolai în procesul examinării cauzei civile nu a prezentat instanței careva probe susceptibile de a demonstra că, a avut loc scurgerea de apă din motivul defecțiunii țevilor.

A menționat că din cererea reconvențională se atestă faptul că, Cebotari Nicolai a achitat pentru lunile iulie-octombrie 2018 apa consumată în volum de 135 m³ și respectiv, la acel moment nu a avut careva obiecții că, a achitat plata pentru scurgerea de apă din motivul defecțiunii țevilor fapt care se contrazice cu solicitarea de anulare a acestor bonuri de plată.

În context, a conchis că instanța de fond corect a apreciat faptul că, volumul de apă furnizat consumatorului și volumul de apă uzată evacuată în sistemul de canalizare și recepționate de către operator se determină în baza indicilor înregistrați de contorul de branșament, iar potrivit fișei de calcul a abonatului pentru consumul de apă, în perioada de furnizare 28 februarie 2013 - iunie 2021, Cebotari Nicolai a acumulat o datorie de 3 920,78 lei.

La 13 septembrie 2022, prin intermediul poștei (f.d.123), Cebotari Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, or instanța de apel a emis o decizie contradictorie circumstanțelor cauzei, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apelului, emițând astfel o decizie nemotivată. Nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La concret, consideră că instanța de apel trebuia să aplice art.15 alin. (2) lit. a), (3) din Legea 303/13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare,

Totodată instanța de apel trebuia să aplice la examinarea cauzei și pct. 31 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin Hotărârea nr.271/2015 din 16 decembrie 2015 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

Consideră că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, și nu a aplicat legea procesual-civilă, neaplicând prescripția acțiunii.

Totodată, a menționat că instanța de apel nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de menținere a hotărârii primei instanțe, prin care a fost respinsă acțiunea reconvențională și admisă acțiunea ilegală inițială.

Totodată consideră că prima instanță nu și-a motivat hotărârea prin faptul că nu a dat o apreciere probelor prezentate și nici instanța de apel nu a îndeplinit obligațiile impuse de art. 373 alin.(2) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 19 iunie 2022, și a fost recepționată de către recurent la 27 iulie 2022 (f.d.110).

Din acest motiv, Colegiul consideră recursul depus la 13 septembrie 2022, prin intermediul poștei, ca fiind declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimatului la 5 octombrie 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Cebotari Nicolai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cebotari Nicolai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh